

Po dveh letih v rokah pravice

Smrt zaradi 14 m globokega padca

V Kozjaku pri Mislinju so bili 7. julija 1937 zaposleni s spravljanjem sena na skedenj posestnik Anton Kotnik, njegova žena Frančiška, ki je bila komaj osem mesecev poročena, in hlapec Alojz Šibanc. Gospodinja je tlačila na vilah podavano seno prav pod streho ob trhljih plankah. Naenkrat so se zlomile ob straneh trhle deske, Franca je padla 14 m globoko na dvorišče na kup kamenja ter je obležala mrtva. Vse je bilo prepričano, da je Kotnikova postala žrtev nesreče.

Govorice brez podlage

Kmalu po nesrečni smrti Kotnice so začeli govoriti, da gre v tem primeru za dobro pripravljen zločin. Orožniki so uvedli preiskavo, ki pa ni ničesar razkrila in je bila ustavljena, ker ni bilo dobiti nobenih prič, katere bi bile lahko količkaj podprle sum, da gre za hudodelstvo.

Po dveh letih na pravi sledi

Šele sedaj, po preteku skoraj dveh let, je prejelo orožništvo obvestilo, da mora hlapec Alojz Šibanc, ki je bil tedaj uslužben pri Kotnikovih, o smrti France nekaj več vedeti. Orožniki so zgrabili ponovno za nit ovadbe in so začeli poizvedovati za hlapcem, ki je kmalu po smrti gospodinje zginil. Posrečilo se je, da so moža izsledili v Brdu pri Šmartnem v okolici Slovenjgradca. Šibanc se je delal skrajna nevednega. Končno pa je razkril zagonetko, kateri ni dal miru ljudski glas.

Hlapčeva izpoved

Po izpovedi hlapca posestnik Anton Kotnik ni bil zadovoljen s svojo ženo in je skušal Šibanca pridobiti za pomoč pri nasilni odstranitvi France. Hlapec se je vdnil za 200 din nagrade prigovarjanju. Omenjenega dne je poslal mož ženo na vrh

skednja in ji je ukazal, naj močno tlačijo seno na mestu, kjer so bile pirave deske. Gospodar je izbral nevarno mesto ravno nad dvoriščem, na katerega je pustil par dni poprej navoziti kamenje, da bi bil padec žene z višine v globočino bolj sigurno smrten.

Ko je Franca tlačila seno na visokem, je poslal Anton še hlapca k njej, da je gospodinjo potisnil proti trhljim deskam, skozi katere je padla na dvorišče.

Kakor hitro je žene zmanjkalo na sked-

nju, je mož stekel na dvorišče in se je prepričal, če je mrtva. Nato je prinesel goreči sveči iz hiše in ju je postavil poleg trupla. Po teh predpripravah je obvestil sosede o smrtnem ponesrečenju.

Krivicca predana sodišču

Na podlagi tega priznanja so orožniki aretirali tudi Antona Kotnika, ki je izpoved nekdanjega hlapca v polnem obsegu potrdil. Krivicca sta bila predana po malo dane dveh letih sodišču.

Društvene vesti

Prosvetni dan v Slov. Bistrici 4. junija. Kar od začetka je zidanje Slomškovskega doma vzbujalo ne samo pri nas, ampak tudi daleč naokrog veliko pozornost. Ko je bil postavljen, vsak pristni narodnjak čuti, ko ga pogleda, pravo zadovoljnost, ponos in hvaležnost onim, ki so ga postavili. Zelo verjetno je torej, da se bodo k blagoslovitvi tega važnega poslejja 4. junija zgrnile prav številne množice slovenskega ljudstva. Spored blagoslovitve: v nedeljo ob 9 ho zbiranje došlih na cesti proti Konjicam do razpotja cest Poljčane-Konjice. Vozovi, s katerimi se bodo udeleženci pripeljali od Poljčan in Konjic, takaj obatanejo in se uvrstijo v sprevod, ki krene ob devetih skozi mesto pred Slomškov dom, kjer bo pozdrav pokrovitelja in odličnikov, blagoslovitev in sv. maša s cerkvenim govorom ter ljudskim petjem. Takoj nato bo na istem mestu prosvetno zborovanje. Ob treh popoldne bo na novem telovadišču nastop fantovskih odsekov in dekliških krožkov. Prosvetna društva, fantovske odseke in dekliške krožke prosimo, naj po svojih močeh skrbijo, da bo ta tabor res vreden vzvišene misli, ki jo zastopa.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. Okrožni telovadni nastop fantovskih odsekov in dekliških krožkov bo v nedeljo, 21. maja na letnem telovadišču v Črešnjevca. Vsa bratska društva in odseke prosimo, da ne prirejajo na ta dan prireditev.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 7. maja, ob treh popoldne gostujejo igralci Ljudskega odra iz Maribora v Slomškovem domu

z veseloigrami »Neroden snubec« in »Burka« jezičnem dohtarju. Ker bo smeha in dobre volje na cente, za kar bodo poskrbeli gostujoči igralci, ste vsi iskreno vabljeni!

Makole. Dekliški krožek priredi v nedeljo, dne 7. maja, v društveni dvorani igro »Madona v gozdu«. Z igro hočejo naša dekleta pripraviti makolsko mladino do veselja uživanja cvetočega maja. Radi tega se vabijo k obilni udeležbi vsi, ki hočejo uživati radost majniških dni. Vstopnina malenkostna!

Fantovski odsek Sv. Marko priredi s sodelovanjem dekliškega krožka 21. maja mladinski dan. Prireditev bo celodnevna, in sicer: ob 9.30 slovesna sv. maša in popoldne nastop fantovskih odsekov in dekliških krožkov ptujskega okrožja s prostimi vajami in vajami na orodju. Ker je to prva prireditev v tem letu, prosimo vsa sosednja društva, da na ta dan ne prirejajo nobenih večjih prireditev.

Polzela. Prosvetno društvo bo priredilo na Vnebohod, 18. maja, na Polzeli pri Društvenem domu doslej največje tombolo v Savinjski dolini, za katero je že sedaj ogrožno zanimanje. Za tri dinarje se bo dobilo motorno kolo, vredno 5500 din, dalje radio aparat, kuhinjska oprava, šest koles, plug, kultivator, stenska ura, bala platna, vreča moke, blago za moške in ženske obleke, dalje razni servisi in drugo gospodarsko in gospodinjasko orodje. Vseh dobitkov bo nad 800 v vrednosti nad 28.000 din. Ker je število tombolskih kart omejeno, si jih preskrbite pravočasno!

Čudno odlikovanje

Tvrditve, ki so v trgovskih stikih s Kitajsko, se v zadnjem času čudijo velikemu povpraševanju po nalivnih peresih. Kitajska potrebuje teh peres toliko kolikor nabojev, kot pravo vojno potrebiščino. Neredko nalletiš na kitajskega vojaka, ki se ponaha s štirimi, petimi ali šestimi nalivnimi peresi v svojem pesnem žepu. Ubogi mož pa ne zna ne brati ne pisati... Razlaga je preprosta. Kitajci menijo, da nalivno pero naravnost izpričuje izobraženost in razumnost nosilca. Nalivno pero je za vojaka lepša stvar nego kitajsko odlikovanje. Tako so prešli generali nato, da delijo nalivna peresa namesto odlikovanj. Kitajci so s tem zadovoljni, izdelovalci nalivnih peres pa tudi.

Igre je bilo konec. Štefan se je vrnil na prejšnje mesto. Izpil je še en vrček piva, potem je plačal in odšel.

V mestu ni našel razvedrila, zaradi tega se je vrnil domov. Mati se je začudila in razveselila. Takoj je šla kuhat čaj.

Pri čaju se je mati razgovorila. Z živahnim pripovedovanjem je poživila vse lepe spomine iz življenja v stari domovini.

Štefana materino pripovedovanje ni zanimalo. Nekaj časa se je premagoval, potem je pa začel zehati.

»Pozno je že,« je naposled dejal. »Pojdiva spat!«

Izčrpanost je Štefanu pomogla, da je kmalu zaspal in je trdno spal vso noč.

V spanju se je Štefanu nenadoma zdelo, da je slišal svoje ime. Odprl je oči in z začudenjem opazil, da so ga pozdravljali že sončni žarki. Prisluhnil je. V naslednjem trenutku je ves presenečen skočil iz postelje. Iz kuhinje se je slišal dvogovor med materjo in — Nino.

»Toda jaz ga moram videti!« Moram! Moram!« je ponavljala Nina. »Vzbudite ga! Žal vam bo, če ga ne boste vzbudili.«

»Nina, počakaj!« je zaklical Štefan. Naglo se je oblekel in šel iz sobe.

Nina je stala pri kuhinjskih vratih in bridko jokala.

»Štefan, nekaj strašnega se je zgodilo. Pridi, da ti bom povedala!«

V dekletovem glasu je bilo nekaj takega, kar ga je sililo, da je vzel klobuk in ji sledil. Mati je žalostno strmelja za njima.

Nina je tako hitela, da ji je Štefan komaj sledil. Opazovalec bi mislil, da sta se skregala in dekletu beži pred fantom. Sama se nista zmenila za okoličino in tako nista opazila, da je tu in tam kdo začudeno zrl za njima. Med temi so bili: trgovka Pakensen, ki je ravno odpirala trgovino, ko sta hitela mimo, babica Dugan, ki je hitela na trg, ter mirovni sodnik Grenhut.

Ko sta prišla iz mesta, je Štefan zavpil za Nino: »Kam me pelješ?«

Nina se je ustavila. Obraz si je zakrila z robcem in začela jokati.

Štefan jo je začudeno gledal.

»Nina, kaj se je zgodilo? Govori!«

Nina je zadušila jok in jecljaje rekla:

»Poslušaj, Štefan! Za božjo voljo te prosim, ne zapusti me! Nekaj strašnega se je zgodilo. Oh, moj Bog, kdo je storil ta zločin?!«

»Kak zločin?«

Nina je spet začela jokati.

»Meni... meni... se zdi,« je jecljala, »da so nekoga ubili!«

»Nekoga ubili?« je zašepetal Štefan.

Nina je z ubitim glasom nadaljevala:

»Kazimira. Zdi se mi, da se je ustrelil ali pa ga je kdo drug ustrelil.«

(Dalje sledi)